

Letter of

PRĀPTI

From Param Pujya Mahant Swami Maharaj

From 10 May to 19 May 2020, our beloved Guruhari, Param Pujya Mahant Swami Maharaj, wrote a 12-page letter to all satsangis on our prāpti (attainment) of Maharaj and Swami.

Swamishri has said that our greatest fortune is the prāpti of Akshar and Purushottam. After countless births, we have received this rare attainment. If we reflect on this, it will help us strengthen our Satsang. Also, by increasing our understanding of the mahimā of Maharaj and Swami, we will find greater joy in doing sevā and will increase our bond with Satsang.

Let us take time to read, think and understand this mahimā as per Swamishri's wish.

પ્રગટ બ્રહ્મસ્વરૂપ
મહંતસ્વામી મહારાજ
(સ્વામીશ્રી કેશવજીવનદાસજી)

॥ શ્રીસ્વામિનારાયણો વિજયતે ॥

સ્વામી-શ્રી
પ.પૂ. પ્રમુખસ્વામી

નેનપુર
૧૦.૫.૨૦
રવિવાર

મહારાજ સ્વામી એજ પ્રાપ્તિ.

જલરજસ પ્રાપ્તિ થઈ છે, જેના ઉપર કોઈજ કહેતા
કોઈ પ્રાપ્તિ નથી. આપણા કેવા મોટા ભાગ્ય!
આ વેદ-શાસ્ત્ર અમોહ પ્રાપ્તિ છે. દિલ્હી નો
બાદશાહ એને બીજા લખરખાં, ^{મહારાજા} કેટલાં જેવા પેડ?
તેમ આ તો દિલ્હીના રાજા કરતા અનંત
ગાળી મોટી પ્રાપ્તિ થઈ છે. કેવા મોટા ભાગ્ય,
આપણા!

શ્રીમદ્ મહારાજ આપણને ક્યારેય મળ્યા
નથી. પહેલાજ વાર મળ્યા છે. એક કલ્પ એટલે
૪ અબજ અને ૩૨ કરોડ વર્ષ. એમાંથી આપણે
કેવળ ૨ કરોડ વર્ષ તઈએ બીજા વર્ષો પછી
(fixing). એક કરોડ વર્ષમાં જે સાચુગા,
જે જેતાયુગ, જે હાપરયુગ અને જે કપીયુગ
અલી નાય. અને ઘેરા વર્ષો તે ઉપર રહે.
તો આખા કલ્પની શું વાત લખવી? તેમાં તો
યુગ-યુગ વીતી નાય. તો આ તો એક કલ્પ
(પાછળ)

ની વાત ચર્ચ. ત્યારે શ્રીમદ્ મહારાજ તો
 અનંત કલ્પ વીતી ગયા તેની વાત લખે છે
 મહારાજ કેટલું છે, અનંત કલ્પ વીત્યા તેમાં
 જો એકવાર સાક્ષી મળ્યો હોત તો
 જન્મ મરણ નો કળ્યે ન રહેત. એટલે
 કે આપણે પણ અનંત કલ્પ થયા છે
 છતાં તરફી રુદ્ધ થીએ. જીવ અનાદિનો છે.
 એટલે ગણના પાર ન આવે એટલા વર્ષો થયા
 છે. દુકમાં, કથારના આપણે તરફી રુદ્ધ થીએ!
 હવે મહારાજ મળ્યા તો મોક્ષના માર્ગ
 ચડી ગયા. એક કલ્યાણનું કયાં રહ્યું થયા
 કોટી કલ્યાણ. કયાં મોક્ષ અને કયાં કલ્યાણ!
 અનંત કલ્યાણ મોક્ષને તુલ્ય ન થાય. મોક્ષ
 સીધોજ ભગવાન (શ્રીમદ્) સાથે સંબંધ ધરાવે છે.
 જે કંઈ ક્રિયા શ્રીમદ્ મહારાજ પાસે પહોંચાડે
 તે મોક્ષ. શ્રીમદ્ મહારાજ સુધી પહોંચાડે તે
 મોક્ષ. આપણે કેટલા મોટા ભાગ્ય! ખરેખરના
 આપણે ફાવી ગયા છીએ.

प्रगट प्रवचन
महंतस्वामी महाराज
(स्वामीश्री केशवचरणदासजी)

- 3 -

श्रीगुरु महाराजने अनहद हूपा करी छे. महाराज
न मज्या होत तो ओराशी दूर दूर करत पण
तोय ओराशीनो अंत न आवत. तो महाराज
उरला जधा दयालु. अनंत ज्हांडो ना
जुवो जधा लागवान (श्रीगुरु)ने विनंती करत
होत तोपण महाराज न पधारत. श्रीगुरु
महाराज तो अगोचर छे. क्योनी दर्शन!
क्यो अने उवी शीते दर्शन???

आतो श्रीगुरु महाराजने आपण ज्हांडोने
पसंद क्युं अने आ ज्हांडोमां आव्या
त्योरे मेळ पड्यो. तेमां मोटा मोटा ने
दर्शन नभा अने असंख्य जुव दर्शन विना ^{श्रीगुरु}
महाराज आ ज्हांडोमां पधार्यो छतांय.
आपण उरला मोटा लाग्य उ श्रीगुरु
महाराज मज्या. कोई साधन नही पण
महाराज मज्या. आमतो असंख्य साधन

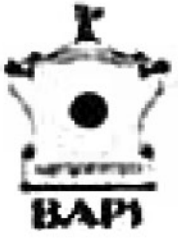
કર્તા છે પણ શ્રીમદ્ મહારાજને પહોંચ્યા નથી. આપણે
ને કાંઈ કરીએ તે મહારાજને સીધા પહોંચે.

કેવા મોટા ભાગ્ય આપણા! ઠેઠો ઠેઠો શ્રીમદ્
મહારાજને જ પહોંચે.

બીજી દુખા મહારાજની બહુ મોટી. મહારાજ
પૃથ્વી ઉપર આવ્યા અને આપણે એમની
સાથે અરસપરસ વાત કરી શક્યા. મહારાજ
આવીને કેવળ દર્શન દાન આપત તોય
જેમ અધુરધામમાં રહે છે તેમ થાત. પણ
આપણી ભોગ લખ્યા. સુખ દુઃખમાં ભાગ
લીધો. તે મહા મોટી વાત. Interaction

અરસપરસ, વાતો ચિત્તો, ફાવું રૂવું, બોલવું
ચાલવું એ બધું કરીને આચક્રાપેણ લાભ
આપ્યો. દુસ્તિકોએ ખૂબ લાભ લીધો અને
ધન્ય ધન્ય થઈ ગયા. આ બધું સુદી જાત પણ
મહારાજે કેવી દયા કરી. દયાનો પાર નથી
આ બધામાં અંતરની વાત કરી શક્યા.

પ્રગટ શ્રદ્ધસ્વરૂપ
મહંતસ્વામી મહારાજ
(સ્વામીશ્રી કેશવજીવનદાસજી)

-૫-

એને બ્રહ્મરૂપના માર્ગે વળ્યા. ને બીજા કોઈ સાધને
ન થાત. અહોહો, મહારાજ કેવા દયાળુ!
જે વિચાર કરીયે તો ખબર પડે.

આ પત્ર વાંચતા તો ૪-૫ મીનીટ
થાય. તે વાંચીને બાજુમાં મૂકી દેવાનું નથી. આટલી
જબરજસ્ત પ્રતિ થઈ તે ઉંડો ઉંડો વિચાર
મોગી લે છે. એક એક મુદ્દો ઘણો ઘણો
વિચાર મોગી લે છે.

મહારાજ તો મળ્યા. પછી શું? તે કહ્યા
તો માર્ગ બંધ? મહારાજે ખોલા જેવાજ
મોક્ષ કે એવા મૂકી ગયા છે અને આખંડ
મોક્ષનો માર્ગ સાલુ રાખ્યો છે. મહારાજ આપે,
એજ મોક્ષ ^{મુક્તિ આપે. એમ} જરાય ફર નહીં. (ગા. પ્ર. ૫૪,
ગા. મ. ૨૨). એટલે લાઈન સાલુ જ રહી.
આપો તો મોક્ષનું કામ છે. મોક્ષ સીધોજ મહારાજ
સાથે સંબંધ ધરાવે છે.

વાતો તો ઘણી છે, યાદ છે ખાતે તે
બહુ કહી છે, તો કહ્યું શું? સમજી મહારાજે

સત્પુરુષ બતાવ્યા છે. તેમાં બધુંજ આવી ગયું.
તેમાંય સહેલામાં સહેલું કેહવું છે. “સત્પુરુષને
વિષે દૃઢ પ્રીતિ એજ આત્મદર્શનનું સાધન છે, અને
સત્પુરુષનો મહિમા જાણ્યાનું પણ એજ સાધન છે,
અને પરમેશ્વરનું સાક્ષાત્ દર્શન થવાનું પણ એજ
સાધન છે.” (વસ્તાવ ૧૧).

આપણે જેટલું થાય તેટલું કરાય.
થોડું તો થોડું વધુ તો વધુ. ગમે તેવો હોય
પણ ગાડું ગબડે ખરું. એટલે મહારાજ પાલે
પહોંચાય ખરું. વેગવંત થાય તો આજે ને
આજે જ મહારાજનું સાક્ષાત્ દર્શન થાય.
આપણે કેટ કેટલા ફાવી ગયા છીએ. મહારાજ
તો યસંગ ગમે તે રીતે થાય પણ મોક્ષમાં
પરિણમે. (સીધાજ મહારાજનો સંબંધ) હરે! હરે!

વળી, ગુણાતીતાનંદ સ્વામી એ કહ્યું છે. તેમને
તો હદ વાળી દીધી છે. સ્વામી કહે છે, —
ત્યાગ, વૈરાગ્ય, નિયમને ધર્મની કેટલીક વાત કરીને
જોલ્યા છે ને ત્યાગ વૈરાગ્યને શું કરવા છે? ગમે
એવો જુદા ફરે પણ જિભાવાનના મહત્તમાં

પ્રગટ બ્રહ્મસ્વરૂપ
મહંતસ્વામી મહારાજ
(સ્વામીશ્રી કેશવજીવનદાસજી)

-૭-

આત્મબુદ્ધિ એજ સત્સંગી છે ને તે વિના
ગમે તેટલી ભક્તિ કેરે તોપણ શું? ને દુખમાં
દુખાએ કરીને આખંડ મૂર્તિ દેખે તોપણ શું? મોટે
ભાગવાળા ભક્તમાં આત્મબુદ્ધિ એજ
સત્સંગ છે. તે સત્સંગ તો રાત્રિપ્રભાત સુધી કરશું
ત્યારે યશો, પછી તેને દેશકાળ નહિ લાગે એવો
સત્સંગ કર્યો છે. (સ્વામીની વાતો: ૧-૩૨)

આ વાતમાં એટલુંજ આવ્યું કે,
આત્મબુદ્ધિ એજ સત્સંગ છે. દુરિભક્તો સંગમાં
આત્મબુદ્ધિ એજ સત્સંગ. આતો સહેલું પડે.
કારણ કે બધામાં હોતું આંગ છે. તે એક
દિવસે ન થાય, પણ આમાં આવકાશ ખરો.
દિવસે દિવસે સંગ દુરિભક્તોમાં આત્મબુદ્ધિ
કરતા રહેવું. કયો સુધી? તો રાત્રિપ્રભાત સુધી
કરવાની વાત કહી. તે તો બહુ કહેવાય. પણ કેટલો
આપણે આમાં રૂબી જઈશું. આને પણ ઘણું ઘણું
ને આત્મબુદ્ધિ જે સંગ દુરિભક્તોમાં. ઘણી મોટી
વાત કહેવાય. અને પ્રાણીનાગંદ સ્વામી કહે છે,

એજ સત્સંગ છે.

બીજું પુરુષોત્તમ બોલ્યા પ્રીતે માં કહ્યું છે, 'ભલે, આપારી સેવા ન કરતો હોય, પણ દુરિભક્તના ગુણ કહેતો હોય તો તેણે આપારી અતિશય^{સેવ} કરી એમ માનીએ છીએ.' આ કેટલી મોટી વાત કહેવાય. તમે દુરિભક્તો સંતો ના ગુણ ગાયાજ કરો. ભગવાન અને સંતો નો મહિમા નિરંતર કહેવો અને સાંભળવો નિરંતર એટલે બીજુ કંઈ ન પેસે. કેવળ મહિમા નું ગાન કર્યા કરવું. જ્યાંનો મહિમાજ કહેવો. તો પછી શા મોટ અવકાશ કરવી? એમાં શું કાંઈ બેસે? મન જેવું ચિંતવે તેવું કુળ મળે. સહેલામાં સહેલી રીત બતાવી. આપણે ભગવાન ના ગુણ નું જ ચિંતવન કરવું.

બીજુ ભગવાન કહે છે, અમારે સત્સંગી માત્રને જાણ કરવા છે. એટલે આપણે ખરેખરા સત્સંગી થવું. પછી મહારાજ બધું સંભાળી લેશે. આપણે કેવો ફાવી ગયા છીએ. આપણોજ ધન્ય ધન્ય જઈ ગયા છીએ.

બીજુ, દિવ્ય કૃષ્ણમાં અપાર સુખ રહ્યું છે. ભગવાનને ભજના સર્વે દુરિજનો દિવ્ય છે. આ

પ્રગટ બ્રહ્મસ્વરૂપ
મહંતસ્વામી મહારાજ
(સ્વામીશ્રી કેશવજીવનદાસજી)

- ૯ -

મર્મ ની વાત જે કોઈ સમજે, ધોરે ને લિચારે
છે તે મગન થઈ નાથ છે ને જગા જુની ગાય
છે. આઠે પદ્મ આનંદ એનો રખાતો નથી.

આઠે પદ્મ એનો આનંદ રખાતો નથી -
તો બીજુ જોઈએ શું? આનંદ, આનંદ, આનંદ.

બીજુ, કે હરિભક્ત હોય તેણે એક બીજના
દાલ થઈને રહેવું. પોતાના મનમાં પોતાને અધિક
~~કંઈ~~ અધિક માનવો નહીં. અધિક મનાય તેટલો
કુલેંગા ગાણાય.

ભગવાનના દાલના દાલના અરણીએવડ થઈ
જે વર્તતા હોય અને ભગવાનના સાચા સંગની લાલે
અહિર ને સેવા છે કેર છે, રાત-દિન ખેડે પગે રહે
છે, ને સેવામાં ક્યારેય અશ્રમ લાલે નહીં તેની
મોટપ સંધ્યા શ્રેષ્ઠ છે. તેને પાકા હરિભક્ત
જાણવા.

હરિભક્તોનો દાલ થઈને રહે તે બુદ્ધિમાન છે.
સંત હરિભક્તોના દાલ થવાનો નિત્ય અભ્યાસ કરવો.
રાખવો. દાલભાવ ન સ્મર રહે તો મેરુ સમાન ગુણ

હોય તોપણ સોભાના નથી. નમ્ર સ્વામી
મોટપ છે. અનંત વિદ્યાએ ભણે તેનું કુળ નમ્રતા
છે. નમ્રતામાં વિદ્યા સોભે છે. જેણે નમ્રતા સિદ્ધ
કરી તેને વગર મોટપ મોટપ મળે છે. મોટ હંમેશાં
નમ્રતા રહેવું. દાસ્યમાનની વાતો છે તે બધા નમ્ર
દુરિજનને વરે છે. નમે છે તેમાં એક પણ દોષ
રહેતા નથી. જે નમ્રા નમ્રો તેનામાં બધા દોષો
નિવાળાં કરે છે.

આગળ જે બધા તે ગુણો બધાને
શીખ્ય મહારાજને પહોંચો.

પણ પ્રાપ્તિ એ પ્રાપ્તિ. પ્રાપ્તિનો
વિચાર જેવું કોઈ વસ્તુમાં તથ્ય નથી.
મોટ પ્રાપ્તિનો વિચાર કર્યો કરવો.
અંતે એકજ વિચાર. તેજ રહેવાનું છે
યોગી બાપાએ કહ્યું છે કે, પ્રાપ્તિ મોટી
થઈ છે તેમો વિદ્ય ન આવવા દેવું. એટલે
કે પ્રાપ્તિનોજ વિચાર. આ એકજ વિચારની
સીધીજ મોક્ષની પ્રાપ્તિ. થાય છે.

સ્વચ્છ કુટુંબગૃહના

ધર્મી દેવપૂર્વકે જલ્દી સ્વામિનારાયણ

૨૦મી ૧૮/૫/૨૦૨૦

મેનપુર.

प्रगट ब्रह्मस्वरूप
महंतस्वामी महाराज
(स्वामीश्री केशवजीवनदासजी)

- ११ -

प्राप्तिने मागवा मोटे - - - - -

नेनपुर
१६-५-२०२०
योगीनयंती

- १) प्राप्तिने समजवा मोटे, अनुभववा मोटे केवल विश्वालय काम लो. महाराजे उहुं छे के, अतिशय श्रद्धा अने अति-दृढ विश्वास होय तो हेतु छातांज ब्रह्मरूप चर्च जाय (सांगपुर ६)
- अमना वचनशील अमना स्वरूपनुं ज्ञान थाय (ग. छे. २७) आपली बुद्धि, नई के अनुभव जधुं प्राप्तिने समजवा मोटे साव मोछुं पेड.

विश्वालय राजवा जेवा पुरुष छे. अटले विश्वालय राजवाने छे. आ अर्धराताल वात नमी. आ पुरुषोने उहुं जोजवानुं कोई डारल नमी. अमेने आपली पालेअ डारन जेधनुं नमी. ते आपवा आव्या छे. अटले महाराज अने गुणतीत परंपराणां वचनोभां दृढ विश्वालय राजवे. अमेले इपा डरीने जोगानुं स्वरूप समजव्युं छे अने परम सत्य डरीने मानवुं.

- २) शील्य महाराज सर्वोपरी लागवान छे. गुणतीतानंद स्वामी अक्षरब्रह्म छे. प्रगट सत्पुरुष भेसुनुं व्हाइ छे.
- ३) महाराज अने स्वामी सत्पुरुषरूपे सदा प्रगट छे. शास्त्रीय महाराजनुं वचन छे के सत्पुरुष उयायेय

પ્રથવી પરથી જતાજ નથી.

૪) સંત એજ સાક્ષાત્ ભગવાનનું સ્વરૂપ છે. યોગીન્દ્ર મહારાજ અને પ્રમુખ સ્વામી મહારાજ મનુષ્યરૂપે આપણા જેવાજ લોકો. પણ એ મનુષ્ય નથી. તે સાકરનું નારીયેલ છે.

ઐશ્વર્ય બતાવે કે ન બતાવે તે એમની મરજીની વાત છે. પણ એ અસૂચ્યામનાજ પુરુષ છે. એમને વિષે સંપૂર્ણ દિવ્યભાવ રહે તોજ પ્રાપ્તિનું સુખ આવે.

૫) મહારાજ અને સ્વામીના સંબંધવાળા, પ્રગટની નિષ્ઠાવાળા સંતો અને હરિભક્તો પણ મનુષ્ય નથી, દિવ્ય છે તો સત્પુરુષ દિવ્ય હોય તોમાં શું કહેવું? ભક્તો પ્રત્યે નેરલો દાહભાવ અને દિવ્યભાવ હોય એટલું પ્રાપ્તિનું સુખ આવે.

૬) આ લોકનાં સુખ-દુઃખ આવ્યા કેર, પણ પ્રાપ્તિની સામે નજર રાખીયે તો સુખ-દુઃખ જરાય નજરમાં ન આવે.

Maharaj-Swami E ja Prāpti
Swāmi-Shriji
Param Pujya Pramukh Swāmi Mahārāj
Nenpur
10.05.20 Ravivār

Mahārāj Swāmi E Ja Prāpti

Jabarjast prāpti thai chhe, jenā upar koi ja kahetā koi prāpti nathi. Āpanā kevā motā bhāgya! Ā Ved-shāstra pramāne prāpti chhe. Delhino bādshāh ane bijā labarkhā abarkhā kyā mel pade? Tem ā to Delhinā rājā kartā anant gani moti prāpti thai chhe. Kevā motā bhāgya, āpanā!

Never Before

Shriji Mahārāj āpanane kyārey malyā nathi. Paheli ja vār malyā chhe. Ek kalp etle 4 abaj ane 32 karod varsh. Emāthi āpane keval ek karod varsh laie, bijā varsho pachhi (fix mā). Ek karod varshmā be [2] satyug, be [2] tretāyug, be [2] dwāparyug ane be [2] kaliyug āvi jāy. Ane thodā varsho te upar rahe. To ākhā kalpani shu vāt lakhvi? Temā to yug-yug viti jāy. To ā to ek kalpni vāt thai. Tyāre Shriji Mahārāj to anant kalp viti gayā teni vāt lakhe chhe. Mahārāj kahe chhe, anant kalp vityā temā jo ekvār satsang malyo hot to janma maranano kajiyo na rahet. Etle ke āpanane pan anant kalp thayā chhe chhatāy bhatki rahyā chhie. Jiva anādino chhe. Etle gantā pār na āve etlā varsho thayā chhe. Tukmā, kyārnā āpane bhatki rahyā chhie!

Mokshā

Have Mahārāj malyā to mokshanā mārge chadi gayā. Ek kalyānanu kyā rahyu thayā koti kalyān. Kyā moksha ane kyā kalyān! Anant kalyān mokshane tulya na thāy. Moksha sidho ja Bhagwān (Shriji) sāthe sambandh dharāve chhe. Shriji Mahārāj pāse pahochāde te moksha. Shriji Mahārāj sudhi pahochāde te moksha. Āpanā ketlā motā bhāyga! Kharekharnā āpane fāvi gayā chhie.

Shriji Mahārāje anhad krupā kari chhe. Mahārāj na malyā hot to chorāshi far far karat pan toy chorāshino ant na āvat. To Mahārāj ketlā badhā dayālu. Anant brahmāndonā jivo badhā Bhagwān (Shriji) ne vinanti kartā hot to pan Mahārāj na padhāret. Shriji Mahārāj to agocharaj chhe. Kyāthi darshan! Kyā ane kevi rite darshan???

Our Sādhanā

Ā to Shriji Mahārāje āpanā brahmāndne pasand karyu ane ā brahmāndmā āvyā tyāre mel padyo. Temā motā motāne darshan nathi ane asankhya jiva darshan vinā rahi gayā Mahārāj ā brahmāndmā padhāryā chhatāy. Āpanā ketlā motā bhāgya ke Shriji Mahārāj malyā. Koi sādhan nahi pan Mahārāj malyā. Ām to asankhya sādhan karyā chhe pan Shriji Mahārājne pahochyā nathi. Āpane je kái kariye te Mahārājne sidhā pahochē. Kevā motā bhāgya āpanā! Thetho theth Shriji Mahārājne pahochē.

Interaction

Biji krupā Mahārājni bahu moti. Mahārāj pruthvi upar āvyā ane āpane emni sāthe aras-paras vāt kari shakyā. Mahārāj āvine keval darshan dān āpat toy jem Akshardhāmamā rahe chhe tem thāt. Pan āpani bhegā bhalyā. Sukh dukhmā bhāg lidho. Te mahā moti vāt. Interaction aras-paras, vāto chito, halvu farvu, bolvu chālvu e badhu karine pratyakshapane lābh āpyo. Haribhaktoe khub lābh lido ane dhanya dhanya thai gayā. Ā badhu rahi jāt pan Mahārāje kevi dayā kari. Dayāno pār nathi. Ā badhāyni antarni vāt kari shakyā. Ane brahmrupnā mārge valyā. Je bijā koi sādhanē na thāt. Ahoho, Mahārāj kevā dayālu! Ne vichār kariye to khabar pade.

Deep Thought

Ā patra vānchtā to 4-5 minute thāy. Te vānchine bājumā muki devānu nathi. Ātli jabarjast prāpti thai te undo undo vichār māngi le chhe. Ek ek muddo ghano ghano vichār māngi le chhe.

Now what?

Mahārāj to malyā. Pachhi shu? Te kalyānāno mārg bandh? Mahārāje potā jevā ja, moksha kare evā muki gayā chhe ane akhand mokshano mārg chālu rākhyo chhe. Mahārāj āpe e ja moksha, Gunātīt Sant āpe emā jarāy fer nahi: (Gadhadā 1-54, Gadhadā 2-22). Etle line chālu ja rahi. Āpane mokshanu kām chhe. Moksha sidho ja Mahārāj sāthe sambandh dharāve chhe.

Dradh Priti

Vāto to ghani chhe, thāy chhe pan te bahu kathan chhe, to karvu shu? Shriji Mahārāje Satpurush batāvyā chhe. Temā badhu ja āvi gayu. Temāy sahelāmā sahelu kahelu chhe. ***“Satpurushne vishe dradh priti e ja ātmadarshananu sādhan chhe, ane Satpurushno mahima jānyānu pan e ja sādhan chhe, ane Parmeshwarnu sākshāt darshan thavānu pan e ja sādhan chhe.”*** (Vadtal 11)

The Result is Moksh

Āpane jetlu thāy tetlu karāy. Thodu to thodu, vadhu to vadhu. Game tevo hoy pan gādu gabade kharu. Etle Mahārāj pāse pahochāy kharu. Vegvant thāy to āje ne āje ja Mahārājnu sākshāt darshan thāy.

Āpane ket ketlā fāvi gayā chhie. Mahārājno prasang game te rite thāy pan mokshmā parināme. (Sidhā ja Mahārājno sambandh) Hare! Hare!

Ātmābuddhi

Vali, Gunātītānand Swāmī kahyu chhe. Temne to had vāli didhi chhe. Swami kahe chhe, - Tyāg, vairāgya, niyam ne dharmani ketlik vāt karine bolyā je tyāg vairāgyane shu karvā chhe? Game evo jiva hashe pan Bhagwānanā bhaktamā ātmābuddhi e ja satsangi chhe ne te vinā game tetli bhakti kare to pan shu? Ne krupāe karine akhand murti dekhe to pan shu? Māte Bhagwānanā bhaktamā ātmābuddhi e ja satsang chhe. Te satsang to rātri-pralay

sudi karshu tyāre thashe, pachhi tene
deshkāl nahi lāge evo satsang karvo chhe.
(Swāmini vāto: 1-32)

Ā vātmā etlu ja āvyu ke, ātmabuddhi e
ja satsang chhe. Haribhakto - santomā
ātmabuddhi e ja satsang. Ā to sahelu
pade. Kāran ke badhāmā hetnu ang chhe.
Te ek divase na thāy, pan āmā avkāsh
kharo. Divase divase santo haribhaktomā
ātmabuddhi ja kartā rahevu. Kyā sudhi?
To rātri-pralay sudhi karvāni vāt kahi.
Te to bahu kahevāy. Pan tukmā āpane
āmā fāvi jaishu. Āje pan ghanā ghanāne
ātmabuddhi chhe santo haribhaktomā.
Ghani moti vāt kahevāy. Ane Gunātītānand
Swāmi kahe chhe, ‘e ja satsang chhe.’

Talk about Mahimā

Biju ‘Purushottam Bolyā Prite’ mā kahyu
chhe, ‘Bhale, amāri sevā na karto hoy,
pan haribhaktanā gun kaheto hoy to tene
amāri atishay sevā kerī em māniye chhie’.
Ā ketli moti vāt kahevāy. Tamo haribhakto
- santanā gun gāyā ja karo. Bhagwān
ane santano mahimā nirantar kahevo
ane sām̐halvo. Nirantar etle biju kāi na
pese. Keval mahimānu gān karyā karvu.
Badhāno mahimā ja kahevo. To pachhi shā
māte avlāi karvi? Emā shu fāydo kharo?
Man jevu chintave tevu fal male. Sahelāmā
saheli rit batāvi. Āpane Bhagwānanā
gunanu ja chintavan karvu.

Maharaj's wish

Biju Bhagwān kahe chhe, amāre satsangi-mātrane brahmrup karvā chhe. Etle āpane kharekharā satsangi thāvu. Pachhi Mahārāj badhu sambhāli leshe. Āpane kevā fāvi gayā chhie. Āpane ja dhanya dhanya thai gayā chhie.

Divyabhāv

Biju, divya drashtimā apār sukh rahyu chhe. Bhagwānane bhajtā sarve harijano divya chhe. Ā marmani vāt je koi samje, dhāre ne vichāre chhe, te magna thai jāy chhe ne jag jiti jāy chhe. Āthe pahar ānand eno talto nathi.

Āthe pahar eno ānand talto nathi – to biju joie shu? Ānand, ānand, ānand.

Dās no Dās

Biju, ke haribhakta hoy tene ek bijānā dās thaine rahevu. Potānā manmā potāne adhik mānvo nahi. Adhik manāy tetlo kusang ganāy.

Bhagwānanā dāsnā dāsnā charan-sevak thai je vartatā hoy ane Bhagwānanā sāchā Santni bhāve sahit je sevā kare chhe, rāt-din khade page rahe chhe, ne sevāmā kyārey aruchi lāve nahi teni motap sarvathi shresth chhe. Tene pākā haribhakta jānvā. Haribhaktono dās thaine rahe te buddhimān chhe. Sant haribhaktonā dās thavāno nitya abhyās rākhvo. Dāsbhāv na rahe to meru samān gun hoy to pan shobhatā nathi.

Namratā

Namra thavāmā motap chhe. Anant vidyāo
bhane tenu fal namratā chhe. Namratāthi
vidyā shobhe chhe. Jene namratā siddha
kari tene vagar motape motap male
chhe. Māte hammeshā namtā rahevu.
Tattvagnānani vāto chhe te badhi namra
harijanane vare chhe. Name chhe temā
ek pan dosh rahetā nathi. Je nathi namto
tenāmā badhā dosho nivās kare chhe.

Prāpti e Prāpti

Āgal je lakhyā je guno Shriji Mahārājne
pahochāde.

Pan prāpti e prāpti. Prāptino vichār jevu
koi vāstumā tathya nathi.

Māte prāptino vichār karyā ja karvo.
Ante ek ja vichār. Te ja rahevānu chhe.

Yogi Bāpāe kahyu chhe ke, prāpti moti
thai chhe temā vigna na āvavā devu.
Etle ke prāptino ja vichār. Ā ek ja vichārthi
sidhi ja mokshani prāpti thāy chhe.

**Sadhu Keshavjivandāsnā ghanā ja
hetpurvak Jay Shri Swāminārāyan
10 to 18/5/2020 – Nenpur**

Experience this Prāpti
Prāpti mānvā mâte....
Nenpur 19-5-2020, Yogi Jayanti

1. Prāptine samajvā mâte, anubhavavā mâte keval vishvās ja kām lāge. Mahārāje kahyu chhe ke, atishay shraddhā ane ati dradh vishvās hoy to deh chhatā ja brahmrup thai jāy (Sārangpur 9)

Emnā vachanthi ja emnā swarupnu gnān thāy (Gadhadā 3-27). Āpani buddhi, tark ke anubhav badhu ja prāptine samajvā mâte sāv ochhu pade.

Vishvās rākhvā jevā purush chhe. Etle vishvās rākhvāno chhe. Ā addhar-tāl vāt nathi. Ā purushone juthu bolvānu koi kāran nathi. Emne āpani pāsethi kái ja joitu nathi. Te āpvā āvyā chhe. Etle Mahārāj ane Gunātīt paramparānā vachanomā dradh vishvās rākhvo. Emne krupā karine potānu swarup samjāvyu chhe ene param satya karine mānvā.

2. Shriji Mahārāj sarvopari Bhagwān chhe. Gunātītānand Swāmi Aksharbrahma chhe. Pragat Satpurush mokshanu dwār chhe.
3. Mahārāj ane Swāmi Satpurushrupe sadā pragat chhe. Shastriji Mahārājnu vachan chhe ke Satpurush kyārey pruthvi parthi jatā ja nathi.

4. Sant e ja sākshāt Bhagwānanu swarup chhe. Yogiji Mahārāj ane Pramukh Swāmi Mahārāj manushyarupe āpanā jevā ja lāge. Pan e manushya nathi. Te sākarnu nāriyel chhe.

Aishwarya batāve ke na batāve te emni marjini vāt chhe. Pan e Akshardhāmnā ja purush chhe. Emne vishe sampurna divyabhāv rahe to ja prāptinu sukh āve.

5. Mahārāj ane Swāminā sambandhvālā, pragatni nishthāhvālā santo ane haribhakto pan manushya nathi, divya chhe to satpurush divya hoy temā shu kahevu? Bhakto pratye jetlo dāsabhāv ane divyabhāv hoy etlu prāptinu sukh āve.

6. Ā loknā sukh-dukh āvyā kare, pan prāptini sāme najar rākhiye to sukh-dukh jarāy najarmā na āve.

Maharaj-Swami E ja Prāpti
Swami-Shriji
Param Pujya Pramukh Swami
Nenpur
10 May 2020
Sunday

Maharaj-Swami e ja prāpti
- Maharaj-Swami is the only prāpti

Our prāpti is amazing; there is no prāpti above this. We are very fortunate! This prāpti is as per the Vedic scriptures. How can there be any relationship between the king of Delhi and an ordinary person? In this way, the prāpti we have is infinitely greater than that of the king of Delhi. How fortunate we are!

Never Before

We have never met Shriji Maharaj. This is the first time. One kalpa (period of time) is equal to 4 billion and 320 million years (4,320,000,000 years). Within this, let us consider just 10 million years. Let's leave the rest in a fixed [deposit account]. Ten million years can incorporate two Satyugas, two Dwāpuryugas, two Tretāyugas and two Kaliyugas. After this, there will still be some years remaining. How can we talk about an entire kalpa? Within this, so many yugas (eras) will pass. Here, we are talking about one kalpa. However, Shriji Maharaj has written about the passing of infinite kalpas. Maharaj has said, ***"In the infinite kalpas that have passed, if we had encountered Satsang***

once, then the pain of the cycles of birth and death would not have remained.”

Despite having passed through infinite kalpas, we were still trapped in this cycle. The jiva is eternal. So, the number of years cannot be counted. In short, we have been trapped in this cycle for a long time.

Moksha

Now that we have met Maharaj, we are now on the path to moksha (final redemption). This is not about a single kalyān (redemption), it is about millions of kalyāns. Where is moksha and where is kalyān! Infinite kalyāns cannot equal moksha. Moksha is where we directly come into contact with Bhagwan (Shriji). This is moksha. Moksha is that which takes us to Shriji Maharaj. How great is our fortune! Really, things are so good for us (āpane fāvi gayā chhe). Shriji Maharaj has bestowed immense grace upon us. If we had not met Maharaj, we would continue to be [trapped] in the cycle of birth and death without any end point. Maharaj is extremely compassionate. All the jivas in infinite brahmānds (universes) would be requesting Maharaj to come to them. However, Maharaj would not just go there. Shriji Maharaj is beyond all. How is it possible to even have his darshan! Where and how could we do his darshan?

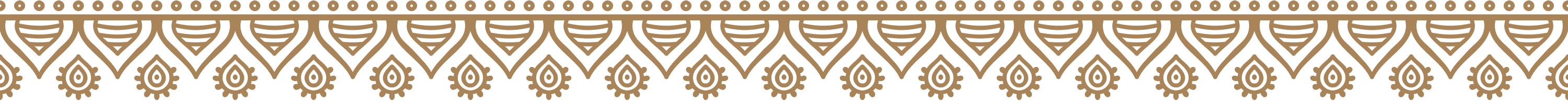
Our Sāadhanā

Here, Shriji Maharaj chose our brahmānd and he came to our brahmānd. Only then has this become possible. It is not easy for anyone to have his darshan; infinite jivas have missed out. Maharaj, however, chose our brahmānd. How fortunate we are to have attained Shriji Maharaj. Despite any effort from our part, we have attained Maharaj. In a way, we have performed many sādhanā (spiritual endeavours). However, none of these reached Shriji Maharaj. Whatever we do [now], it reaches Shriji Maharaj directly. How fortunate we are! They reach all the way to Shriji Maharaj.

Interaction

Another great grace of Maharaj was that he came upon this earth and we were able to interact with him. Maharaj could have come and simply given his darshan, but this would have been just the same as him staying in Akshardham. However, he became one of us. He shared in our moments of happiness and sorrow. This is a really big thing. Two-way interaction, conversations and spending time with us. Through all these, he gave the benefit of his company pratyakshpane (directly). The haribhaktos took a lot of lābh and became truly blessed. We could have missed out on all of this. However, Maharaj bestowed great compassion. There is no end to his compassion. He could read the hearts of all and he put us on the path to

becoming brahmarup. This is something that could not have happened through any other endeavours. Oh, how merciful Maharaj is! If we contemplate on this, we will understand.

Deep Thought

It will take 4 to 5 minutes to read this letter. We should not just read it and put it to one side. Having gained this extraordinary prāpti, we should spend time in deep contemplation of it. Every single concept (mudo) requires deep thought.

Now what?

Maharaj came on this earth [1781 to 1830]. What now? Is the path to redemption closed? Maharaj left someone just like him, someone who can give moksha and has kept the path of moksha open forever. Whatever Maharaj gave is the only moksha. There is no difference in what the Gunatit Sant gives (Vachanamrut Gadhada I 54 & Gadhada II 22). So the lineage continues. We are interested in moksha. Moksha is what puts us in the company of Maharaj.

Dradh Priti

There is a lot that has been said and is being said. However, it is very difficult, so what can we do? Shriji Maharaj has revealed the Satpurush to us. Everything is within him. With this, the easiest way has been shown, ***“Intense love for the***

Satpurush is the only means to realising one's atma, it is the only means to realising the glory of the Satpurush, and it is also the only means to having the direct realisation of God."
(Vachanamrut Vadtal 11).

The Result is Moksha

We do as much as we can do. If it is little, it's little. If it is more, it's more. No matter what one is like, we continue to make progress (gādu gabde kharu) meaning one reaches Maharaj. If we have great passion (veg), then we can gain Maharaj's sākshāt darshan today. Really, things are so fortunate for us (āpane fāvi gayā chhe). No matter how we've gained the company of Maharaj, the result is moksha (direct contact with Maharaj).
Hare! Hare!

Ātmabuddhi

Now there is something Gunatitanand Swami has said with great emphasis. Swami has said, *"After talking on renunciation, detachment, observance of rules and dharma, Swami said what is one to do with renunciation and detachment? Whatever the type of jiva, only one who has profound association (ātmabuddhi) with the enlightened Sadhu of God is a satsangi. Without this, what is the use even if one offers so much devotion? And so, what even if one can, through grace, continuously see the murti? Only profound association with the enlightened*

Sadhu of God is satsang. This satsang is attained by continuously practicing it until the very end of the entire universe. Then, one will not be influenced by adverse circumstances. Do satsang in this way.” (Swamini Vat I 32).

In this talk, the main essence is that ātmabuddhi alone is satsang. Only ātmabuddhi for the haribhaktas and santos is satsang. This makes it easy. Because everyone has an inclination for love (hetnu ang). This won't be achieved in a day. However, there is a chance. Day to day, keep ātmabuddhi for the santos and haribhaktas. Until when? Do this day and night. That is a lot. However, in short, we will be fine with this. Even today, there are many who have ātmabuddhi for the santos and haribhaktas. This is a great thing. Gunatitanand Swami has said that this alone is Satsang.

Talk about Mahimā

Furthermore, in the Purushottam Bolyā Prite, Maharaj has said, ***“No matter if someone does not do my seva, however, if they are speaking about the virtues of the haribhaktas, then I accept this to be the same as doing the utmost sevā for me.”***

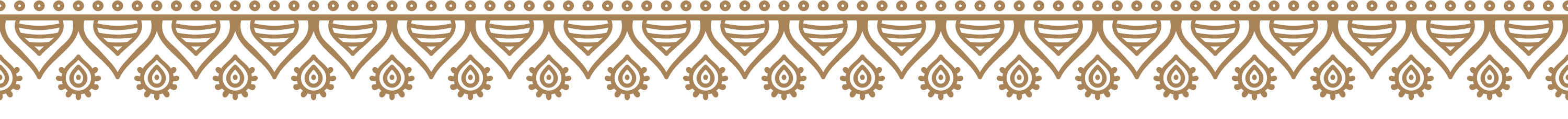
This is such an important statement.

You should just continuously talk on the virtues of the haribhaktas and santos.

Continuously talk and listen to the glory of Bhagwan and the Sant. Continuously means nothing else comes in between.

Only talk about mahimā. Sing the glory

of everyone. So why should one act with negativity (avalāi). Is there any benefit to this? Whatever the mind thinks, that is the outcome we get. The simplest of simplest methods has been shown. We should only contemplate on the virtues of God.

Maharaj's wish

Bhagwan is also saying, I want to make all satsangis brahmarup (attain the brāhmic state). Therefore, we should become proper satsangis. Maharaj will then look after everything. Really, things are good for us. We are truly blessed.

Divyabhāṇ

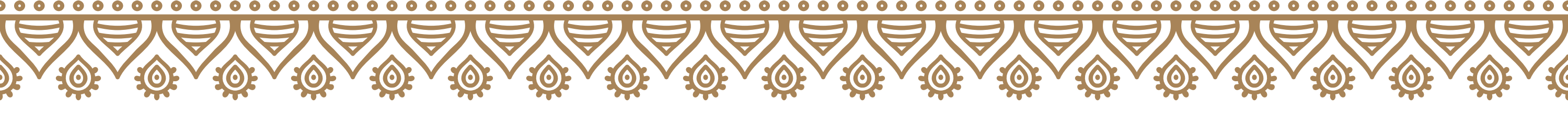
Furthermore, there is unlimited happiness is keeping a divine perspective. All those worshipping God are divine. Whoever can understand this esoteric truth (marma), takes it upon themselves and contemplates on it, becomes fulfilled and has conquered the world. Their joy does not diminish in the entire day. Their joy does not diminish in the entire day – what more do we want? Joy, joy and joy.

Dāsno Dās

Also, whoever is a haribhakta should remain humble as dāsno dās. Do not believe in one's mind that we are better than others. Kusang is when we believe we are better than others. One who remains as a charansevak of the dās of the dās of God; is performing the sevā of the true Sant of God with intense love

(bhāṇ); is ready (for sevā) night and day; never has aversion (aruchi) for seva; that person's greatness is indeed the best. Know that person to be a staunch devotee. One who remains as the dās of the haribhaktas is intelligent. Keep endeavouring daily (nitya abhyās) to becoming the dās of all santos and haribhaktas. If one does not maintain this feeling of humble devotion, then even if one has qualities as high as the mountains, one will not look good (shobhtā nathi).

Namratā

There is greatness in being humble. The outcome of studying infinite fields (vidyā) is humbleness. Our intellect shines if we have humility. One who has mastered humility gains greatness without becoming [worldly] great. Thus, always bow down with respect to others (namtā rahevu). The talks on tattvagnān (spiritual concepts) are understood by those who are humble. One who is reverent (name chhe) becomes devoid of all flaws. Those who do not remain reverent (namto nathi), all flaws will come and reside within them.

Prāpti is Prāpti

The virtues mentioned above take us to Shriji Maharaj. However, prāpti is prāpti. There is nothing better than thinking on prāpti (prāptino vichār). Therefore, keep thinking on the prāpti we have attained. Ultimately, just keep this one thought.

Only this is going to stay with us. Yogi Bapa has said that we have attained something great, so we should not let any obstacles (vighna) hinder us. Therefore, only think on this prāpti. Through this single thought, one will directly attain moksha.

***Sadhu Keshavjivandas na ghanā ja
hetpurvak Jay Shri Swaminarayan.
10 to 18/5/2020
Nenpur***

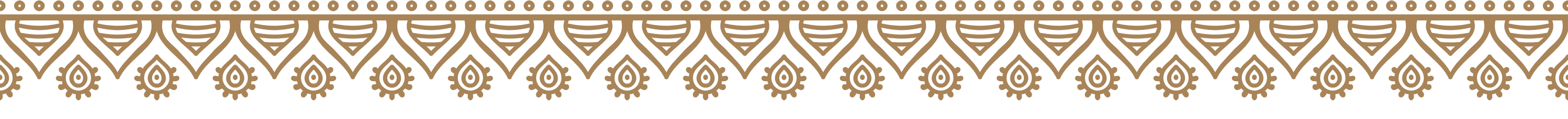

Nenpur
19.5.2020
Yogi Jayanti
Experience this Prāpti...

Prāpti mānvā māte
- How to enjoy this prāpti

1. To understand this prāpti, to experience it, only vishwās (trust) will work. Maharaj has said that one who has intense shraddhā and extremely firm faith will become brahmarup in this very lifetime (Vachanamrut Sarangpur 9). Only through his words can we gain the knowledge of his form (Vachanamrut Gadhada III 27). Our intelligence, logic and experience all fall short when trying to understand this prāpti. This purush [Satpurush] is someone you can trust. So, we must keep this trust. This is not something that will keep you hanging. These purusho have no reason to lie to us. They don't want anything from us. They have come to give. So, keep firm trust in the words of Maharaj and the Gunātīt Paramparā. They have graced us by revealing their swarup (real identity) to us. Accept these words as the highest truth.
2. Shriji Maharaj is sarvopari Bhagwān. Gunatitanand Swami is Aksharbrahma. The pragat Satpurush is the gateway to moksha.

-
3. Maharaj and Swami are forever present through the form of the Satpurush. Shastriji Maharaj has said that the Satpurush will never leave this world.
  4. The Sant is considered to be the manifest form of God. Yogiji Maharaj and Pramukh Swami Maharaj may look just like us when in human form. However, they are not human. They are like the sweet coconut (sākarnu nāriyal i.e., God resides in every pore of their body). Whether they reveal divine powers or not, that is their wish. However, they are from Akshardham. When we keep sampurna (total) divyabhāv in them, only then do we experience the joy of this prāpti.
  5. The santos and haribhaktas who have come into association with Maharaj and Swami, and have faith (conviction) in the manifest form (pragat) are all divine. What is then so difficult in understanding that the Satpurush is divine? The amount of dāsabhāv and divyabhāv we have for the bhaktas, that is how much joy we will get from this prāpti.
  6. Happiness and sorrows of this world will keep coming and going. However, if we keep our focus on the prāpti we have attained, then happiness and sorrows will not affect us.
-